

som nok har en forkert idé om, hvem deres egentlige far er; det er der forskellige tal på. Der er sådan set ikke noget problem i at opretholde donoranonymiteten i forhold til sæd. Det rokker ikke ved disse børns position i forhold til så mange andre børns position.

Så er der spørgsmålet om ægdonation, som jo er, vil jeg gerne sige her, et af de forslag, der er bragt op, som jeg kan forstå at i hvert fald nogle har ændret position til. Regeringens holdning har helt overordnet været den, som fru Ester Larsen også udmærket redegjorde for, at vi sådan set med den her lovgivning ønsker at komme sådan så tæt på det naturlige som overhovedet muligt.

Jeg har lige været inde på nogle synspunkter omkring det at dele eksistensvilkår og skæbnevilkår, hvor man kan sige, at det forhold, at man har en mor og faderen ikke er den biologiske far, i virkeligheden ikke er afgørende forskelligt for børn, der er kommet til verden via fertilitetsbehandling, og så en række andre børn i det her samfund. Det forholder sig unægtelig anderledes, hvis man er barn som resultat af en ægdonation.

Jeg er helt på det rene med, at det synspunkt, jeg her ligesom antyder, er et synspunkt, som ikke er stringent i forhold til, at vi så allerede i nogle ganske særlige situationer har åbnet for ægdonation. Omvendt kan man jo sige, at fordi man træder ned ad en sliske, er det jo ikke et selvstændigt argument for, at man så også kan slippe med hænderne og få fuld fart på ned ad slisken.

Det siger sig selv, at de overvejelser, jeg her har gjort mig, også er baggrund for, at regeringen ikke har fundet anledning til at foreslå ændringer af lovgivningen om enlige kvinders adgang til kunstig befrugtning. Det er sådan set et element i debatten, som regeringen ikke positivt har overvejet.

Jeg tror, jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger og så stille mig til rådighed for et godt udvalgsarbejde og altså også med en tilkendegivelse af, at efter min opfattelse haster det ikke mere, end det jager. Jeg synes, det vigtigste er, at der kommer kvalitet ind i arbejdet her.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil godt høre ministeren om noget af det, der ikke er med i lovforslaget.

Da vi sidste år diskuterede Enhedslistens forslag om at fjerne diskriminationen af lesbiske og enlige, henviste ministeren til, at vi skulle have den her revision af loven, og derfor vil jeg godt høre begrundelsen for, at det ikke er med, og hvordan ministeren og regeringen vil stille sig til et ændringsforslag fra Enhedslisten om at fjerne diskriminationen.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Man må konstatere, at med det forslag her har regeringen ikke fundet det nødvendigt at ændre i den aktuelle retstilstand, som fru Line Barfod udmærket kender, og som jeg gerne medgiver måske ikke er helt koncis, men jævnfør det, jeg sagde om ægdonation før, så tages der lejlighedsvis skridt, hvor det kan være svært at gå et skridt tilbage, men hvor det ikke forekommer relevant at vælte videre ud ad den vej, man har betrådt. Det er baggrunden for, at regeringen ikke har medtaget noget forslag her.

Jeg synes, det følger meget naturligt af det ræsonnement, jeg gav før, at det, der er regeringens ambition i forhold til at åbne det offentlige sundhedsvæsen og give tilbud på området her, er at give et tilbud, der gør, at mennesker så tæt på det naturlige som overhovedet muligt kan få hjælp til at få et barn, hvis de er barnløse. Ordene i sig selv siger næsten, at det må være et tilbud i det offentlige regi, som er forbeholdt par, som ikke i forvejen har et barn, en mand og en kvinde. Sådan er det.

Men så vil jeg også gerne tilkendegive, at jeg gerne indgår i alle hånd drøftelser omkring alle de spørgsmål, der er bragt op her. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det lovforslag, regeringen her har fremsat, er et lovforslag, som i høj grad hviler på de sonderinger, jeg før omtalte at jeg gjorde før jul. Der må jeg så bare efterfølgende nu her på talerstolen notere mig, at der er partier, der har ændret position. Det i sig selv kunne jo nok gøre det nyttigt, at man giver den her proces noget tid, og jeg deltager gerne i debatten.

Kl. 17.55

Tredje næstformand (Kaj Ikastr):

Ja tak, hr. minister. Det er lidt lang tid, den røde lampe har lyst.